

АРХИВАРИУС

НАУЧНЫЕ ЖУРНАЛЫ

**По результатам
XIX международной научно-
практической конференции
«НАУКА В СОВРЕМЕННОМ МИРЕ»**

1 часть

Киев - 2017

УДК 082
ББК 94.3
ISSN: 2524-0935

Сборник публикаций мультидисциплинарного научного журнала «Архивариус» по материалам XIX международной научно-практической конференции 1 часть: «Наука в современном мире» г. Киева: сборник со статьями (уровень стандарта, академический уровень). – К. : мультидисциплинарный научный журнал «Архивариус», 2017. – 84 с.

ISSN: 2524-0935

Тираж – 300 экз.

УДК 082
ББК 94.3
ISSN: 2524-0935

Издательство не несет ответственности за материалы, опубликованные в сборнике. Все материалы поданы в авторской редакции и отображают персональную позицию участника конференции.

Контактная информация организационного комитета конференции:

мультидисциплинарный научный журнал «Архивариус»

Электронная почта: info@archivarius.org.ua

Официальный сайт: www.archivarius.org.ua

СОДЕРЖАНИЕ

ГОСУДАРСТВЕННОЕ УПРАВЛЕНИЕ

Драчева Ю.В. К ВОПРОСУ О СОВЕРШЕНСТВОВАНИИ КАДАСТРОВОГО УЧЕТА И РЕГИСТРАЦИИ НЕДВИЖИМОСТИ.....	5
Кононенко О.Б. УЧАСТЬ ГРОМАДЯН В УПРАВЛІННІ ОСВІТОЮ ЧЕРЕЗ ГРОМАДСЬКІ РАДИ.....	10

ИСТОРИЧЕСКИЕ НАУКИ

Ахмедова Г. ИСТОРИКО-ПОЛИТИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ НОВОГО КУРСА НАТО В 90 - Х ГГ. XX ВЕКА	17
Калініченко В.В. НАДНІПРЯНСЬКА УКРАЇНА В 1917–1922 РР.: ЕВОЛЮЦІЯ СІЛЬСЬКОЇ ГРОМАДИ В ЗЕМЕЛЬНУ.....	22
Дробышева Л.В. ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ РОССИИ СО СТРАНАМИ СНГ В КУЛЬТУРНО- ОБРАЗОВАТЕЛЬНОЙ СФЕРЕ В 1990-2000-Е ГГ.: ОПЫТ ИСТОРИОГРАФИЧЕСКОГО АНАЛИЗА	26
Шульга В.П. СПАДКОСМНІСТЬ ПОКОЛІНЬ ЯК ЧИННИК ПРОДУКУВАННЯ НАУКОВОГО ЗНАННЯ	32

ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ НАУКИ

Сергеева В.Є. ЦІННОСТІ У КОНТЕКСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПЕДАГОГА	38
Бычков М.В. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ МЕТОДА CASE-STUDY ПРИ ОБУЧЕНИИ СТУДЕНТОВ НАПРАВЛЕНИЯ ПОДГОТОВКИ «АГРОИНЖЕНЕРИЯ»	43
Клименко Ю.А. ОСВІТНЬО-ПРОСВІТНИЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ЕСПЕРАНТИСТІВ В УКРАЇНІ У 20-ТІ – НА ПОЧАТКУ 30-Х РОКІВ ХХ СТОЛІТТЯ	52
Королёва М.Н., Макарова Е.В. ДЕНЬ ОТКРЫТЫХ ДВЕРЕЙ СРЕДНИХ СПЕЦИАЛЬНЫХ УЧЕБНЫХ ЗАВЕДЕНИЙ КАК ИНСТРУМЕНТ ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ОРИЕНТАЦИИ ШКОЛЬНИКОВ	58
Ладиков С.А. АКТУАЛЬНОСТЬ ПРИМЕНЕНИЯ МЕТОДА КООПЕРАТИВНОГО ОБУЧЕНИЯ «ПАЗЛ» В СОВРЕМЕННОЙ ОБРАЗОВАТЕЛЬНОЙ СРЕДЕ	62
Новикова Н.М.	

ЦІННОСТІ У КОНТЕКСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
ПЕДАГОГА

Сергєєва Вікторія Євгенівна,

канд. пед. наук, доцент кафедри романо-германської філології

ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”

Адреса: 92703, Луганська обл., м. Старобільськ, пл. Гоголя, 1

У статті розглянуто роль та місце цінностей у контексті професійної діяльності педагога. Автор наголошує, що соціально-педагогічні, професійно-групові й індивідуально-особистісні цінності утворюють пізнавально-діючу систему, яка служить сполучною ланкою між суспільним світоглядом, що склався у галузі сучасної освіти, й діяльністю педагога.

The article deals with the analysis of the role and place of values in context of professional activity of a pedagogue. The author proves that different values such as social and pedagogical, professional and group, individual and personal form a cognitive system which serves a linking element between the social outlook formed in the sphere of modern education and the activity of a pedagogue.

Ключові слова: професійно-педагогічні цінності, професійна педагогічна діяльність, структура професійних цінностей педагога, аксіологічний підхід.

Key words: professional and pedagogical values, professional activity of a pedagogue, structure of professional values of a pedagogue, axiological approach.

У наш час поняття цінність, що його використовують у філософії, психології, соціології й педагогіці, застосовується для позначення властивостей різних об'єктів, явищ, теорій і ідей, що слугують еталоном якості, відповідних до соціально-обумовлених пріоритетів розвитку освіти, науки та культури.

Сьогодні проблемі цінностей у царині освіти приділяється значна увага з боку вітчизняних і зарубіжних науковців (С. Анісімов, М. Богусловський, К. Гавриловець, Б. Гершунський, Ф. Зनावецький, В. Караковський, А. Москаленко, Н. Нікандров, Л. Новікова, М. Рокич, В. Сластьонін, Н. Ткачова, З. Файнбург, І. Фролов та ін.). Проте серед педагогічних праць з питань цінностей відсутні такі, в яких було б науково обґрунтовано систему цілісного педагогічного процесу на ціннісних засадах, визначалися б умови її успішної реалізації. До того ж потребують окремого ретельного вивчення проблеми визначення місця й ролі цінностей у контексті професійної діяльності педагогів, зокрема враховуючи використання аксі-

ологічного підходу до процесу організації професійного педагогічного навчання.

Мета статті – проаналізувати роль та місце цінностей у контексті професійної діяльності педагога.

Цінності відіграють роль базових норм та принципів, якими визначається свідомість й поведінка людини. Цей феномен має складну багаторівневу структуру, складові якої дозволяють цінності проявлятися у різних площинах духовної культури й особливим чином впливати на міжособистісні відносини.

Цінність як багаторівнева система може проявлятися як ідеал (цінність, відзначена ідеальним проявом, що відбиває досконалий зразок); норма (зразок поведінки, узагальнений принцип діяльності); принцип (основне положення, внутрішнє переконання, що регламентує діяльність людини); ціль (усвідомлений результат, що регулює людські прагнення й учинки); відношення (взаємозалежність між елементами системи); значення (значеннєвий зміст явища) [4, с. 25-26].

Система фундаментальних загальнолюдських цінностей, яка була обґрунтована В. Караковським – Людина, Родина, Праця, Знання, Культура, Батьківщина, Земля, Мир, – становить особливий інтерес у педагогіці. Світ цінностей – це, насамперед, світ культури, сфера духовної життєдіяльності людини, її прихильностей, оцінок, у яких виражається міра духовного багатства особистості [5, с. 2-3].

Аксіологічний підхід, який впливає із вчення про цінності, являє собою філософсько-педагогічну стратегію, яка показує шляхи використання педагогічних ресурсів для розвитку особистості, й яка пропонує перспективи вдосконалення системи освіти [7, с. 33].

Зміст аксіологічного підходу в освітньому процесі визначається дією наступних принципів:

- визнання педагогом особистісних цінностей учнів найважливішим джерелом мотивів поведінки, його внутрішніми регуляторами;
- володіння педагогом методами переведення духовних цінностей людства у внутрішні цінності вихованця;
- активізація ціннісного пошуку вихованців як у навчальній, так й у позанавчальній діяльності [7, с. 48].

На думку В. Сластьоніна, основними об'єктами, до яких у учнів повинне бути сформоване ціннісне відношення, є суспільство, колектив, людина як вища цінність, природа, наука (навчання), мистецтво й ін. [6, с. 271].

Кожен із цих об'єктів у процесі осмислення й оцінювання його учнем розкриває йому низку найважливіших цінностей (мир, дружба, родина, мати, батько, здоров'я, Батьківщина, праця, індивідуальність й т.і.).

Педагогічні цінності, таким чином, виступають у якості відносно стійких орієнтирів, з якими педагоги співвідносять своє життя й педагогічну діяльність. Уплітання загальнолюдських цінностей – добра й краси,

справедливості й обов'язку, рівності й честі – у палітру цінностей педагогічних і оволодіння ними створює ту основу, на якій розробляється зміст педагогічної освіти.

Педагогічні цінності є об'єктивними, тому що вони складаються історично в ході розвитку суспільства, системи освіти й фіксуються у педагогічній науці як у формі суспільної свідомості у вигляді ідей, концепцій, теорій. У процесі підготовки й здійснення педагогічної діяльності вчитель опановує педагогічними цінностями, суб'єктивує їх [4, с. 102].

Професійно-педагогічна культура вчителя розглядається нами як частина загальнолюдської культури, яка включає систему цінностей-регуляторів педагогічної діяльності: цінності-регулятори, педагогічна культура, загальнолюдська культура.

Професійно-педагогічна культура як системне утворення являє собою єдність педагогічних цінностей, технологій, сутнісних сил особистості, спрямованих на творчу реалізацію у різноманітних видах педагогічної діяльності.

На думку низки вчених [1; 2; 3; 7] професійно-педагогічну культуру можна представити як інтегральну вищу якісну освіту особистості педагога-професіонала, як умову й передумову ефективної педагогічної діяльності, як узагальнений показник професійної компетентності вчителя й ціль професійного самовдосконалення.

Дослідник І. Ісаєв у структурі професійно-педагогічної культури вчителя виділяє аксіологічний, технологічний і індивідуально-творчий компоненти [4].

Аксіологічний компонент професійно-педагогічної культури передбачає наявність ціннісно-педагогічної спрямованості особистості вчителя, що проявляється у сформованості ціннісної свідомості й потреби в педагогічній діяльності. Сформована потреба визначається як осмислене й активне прагнення направити свої знання, уміння, навички на розв'язок виховно-освітніх завдань й містить у собі установку на роботу з учнями, визнання цінності суб'єктних відносин, задоволеність педагогічною працею.

Процес засвоєння цінностей педагогом визначається багатством його особистості, педагогічною кваліфікацією, стажем, професійною позицією й відбиває його внутрішній світ, утворюючи систему ціннісних орієнтацій.

Технологічний компонент професійно-педагогічної культури включає методологічні, психолого-педагогічні, методичні й спеціальні знання; володіння прийомами розв'язку аналітико-рефлексивних, конструктивно-прогностичних, організаційно-діяльнісних, оціночно-інформаційних і корекційно-регулюючих педагогічних завдань й вміння використовувати ці прийоми. При цьому цінності й досягнення педагогічної культури освоюються ним і створюються в процесі власної професійної діяльності. Основу цього компонента становлять методологічні, психолого-педагогічні, методичні й спеціальні знання й відповідні практичні навички та уміння.

Індивідуально-творчий компонент професійно-педагогічної культури передбачає оволодіння вчителем педагогічних цінностей на особистісному рівні, тобто через їхнє перетворення й інтерпретацію, що визначається його особистісними особливостями й характером педагогічної діяльності. Творча активність особистості педагога проявляється в інтелектуальній активності, педагогічній інтуїції й імпровізації. Засвоюючи вироблені раніше цінності, учитель вибудовує власну ціннісну систему, елементи якої набувають значення аксіологічних функцій. До цих функцій належать:

- формування особистості учня;
- професійна діяльність;
- наявність уявлень про технологію побудови освітнього процесу в навчальному закладі, специфіку взаємодії з учнями, себе як професіонала.

Інтегративною функцією, яка поєднує всі інші, є індивідуальна концепція змісту професійно-педагогічної діяльності як стратегія життя вчителя, вихователя, педагога.

Методологічна культура вчителя – це частина його загальної професійно-педагогічної культури, яка відбиває міру й спосіб здійснення ним пізнавальних і дослідницьких дій у процесі професійної діяльності [2, с. 25].

Аксіологічну основу методологічної культури вчителя становлять цінності дослідницької діяльності – гуманізм, істина, пізнання, знання, розвиток, рефлексія. Аксіологічна основа методологічної культури вчителя тісно пов'язана з її нормативною основою, яку становлять культурні норми, що відбивають вимоги та зразки діяльності високої якості. Звідси провідними функціями аксіологічного компонента методологічної культури вчителя є нормативна й регулятивна функції, які дозволяють педагогу освоїти способи перетворення педагогічного процесу на гуманній основі.

Педагогічні цінності різняться за рівнями свого існування. На цій підставі виділяють соціально-педагогічні, професійно-групові й індивідуально-особистісні цінності [1; 3; 7].

Соціально-педагогічні цінності сконцентровані у суспільній свідомості у формі моралі, педагогічної етики, філософії освіти. Вони являють собою ідеї, принципи, норми, правила, які регламентують освітню діяльність у рамках суспільства. Професійно-групові цінності – це сукупність ідей, концепцій, норм, які регулюють педагогічну діяльність самостійних професійних груп, колективів (школа, ліцей, технікум, коледж, ВНЗ).

Індивідуально-особистісні цінності являють собою складне соціально-психологічне утворення, у якому зливаються цільова й мотиваційна спрямованість орієнтації педагога. У цій групі система цінностей поділяється на наступні підгрупи.

1. *Цінності, що розкривають відношення до праці педагога:* аксіологічне сприйняття педагогічної діяльності; загальноосвітні й професійні знання; професійна честь і гідність; готовність до подолання професійних труднощів.

2. *Цінності, що характеризують відношення до суб'єктів педагогічної діяльності*: любов до дітей, повага особистості учня; повага особистості педагога; співробітництво із суспільними дитячими й молодіжними організаціями.

3. *Цінності, що представляють значущі якості особистості педагога*: об'єктивність в оцінці учнів, їх дій та вчинків; принциповість у відносинах із суб'єктами педагогічного процесу; гуманізм, доброзичливість до учнів, емпатія (здатність до співпереживання); самостійність; педагогічний оптимізм; креативність (здатність до творчості); толерантність (терпимість до інакомислення, чужої точки зору).

4. *Цінності, що розкривають стиль спілкування педагога з іншими суб'єктами педагогічного процесу*: діалогічне мислення; діалогові відносини із суб'єктами педагогічного процесу; здатність співвідносити свої цілі й дії із цілями й діями учнів; взаємодія й співробітництво із суб'єктами педагогічного процесу.

У процесі своєї діяльності кожен педагог як особистість актуалізує лише ту частину своїх професійних й педагогічних цінностей, яка є для нього життєво й професійно необхідною. Ця особливість необхідної професійної ініціативи дається вчителю в його свідомості у формі «Я-Професійне», з яким співвідноситься його власний професійно-педагогічний досвід і пов'язані з ним переживання, переконання, професійні зв'язки й відносини.

Отже, цінності у професійній діяльності педагога відіграють одну із ключових ролей. Вони є багатими за змістом й мають складну структуру, тому й потребують ретельного вивчення та засвоєння у навчально-виховному процесі підготовки майбутніх вчителів до самостійної професійно-педагогічної діяльності.

Перспективи подальших наукових розвідок бачимо у розробці методологічних засад формування професійних цінностей вчителя іноземної мови у навчально-виховному процесі педагогічного ВНЗ.

Література:

1. Артюхович Ю. В. Обучение ценностям : Аксиологический подход к проблемам образования / Ю. В. Артюхович // Сб. науч. трудов. Серия «Гуманитарные науки». – Вып. № 10. – Ставрополь : СевКавГТУ, 2003. – С. 699 – 705.

2. Бірюк Л. Аксиологічний підхід до формування майбутнього вчителя початкової ланки освіти / Л. Бірюк // Шлях освіти. – 2009. – № 4. – С. 24 – 27.

3. Жуйкова Т. П. Аксиологический подход к формированию профессиональной направленности студентов педагогических специальностей / Т. П. Жуйкова // Проблемы и перспективы развития образования (II) : Материалы междунар. заоч. науч. конф. – Пермь : Меркурий, 2012. – С.3–6.

4. Исаев И. Ф. Профессионально-педагогическая культура преподавателя : Учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений / И. Ф. Исаев. – 2-е изд., стер. – М. : Издательский центр «Академия», 2004. – 208 с.

5. Караковский В. А. Общечеловеческие ценности – основа целостного учебно-воспитательного процесса / В. А. Караковский // Воспитание школьников. – 1993. – № 3. – С. 2 – 5.

6. Слостенин В. А. Педагогика: Учеб. пособие для студ. высш. пед. учеб. заведений / В. А. Слостенин, И. Ф. Исаев, Е. Н. Шиянов; под ред. В. А. Слостенина. – М. : Издательский центр "Академия", 2002. – 576 с.

7. Ткачова Н. О. Аксиологічні засади педагогічного процесу в сучасних загальноосвітніх навчальних закладах : дис. ... доктора пед. наук : 13.00.01 / Ткачова Наталія Олександрівна. – Луганськ, 2006. – 513 с.

УДК: 378

UDC: 378

ИСПОЛЬЗОВАНИЕ МЕТОДА CASE-STUDY ПРИ ОБУЧЕНИИ СТУДЕНТОВ НАПРАВЛЕНИЯ ПОДГОТОВКИ «АГРОИНЖЕНЕРИЯ»

Бычков Максим Владимирович

Магистрант

*Национальный исследовательский Мордовский
государственный университет им. Н.П. Огарёва,*

г. Саранск

USE OF THE CASE-STUDY METHOD WHEN TRAINING STUDENTS OF THE DIRECTION OF PREPARATION OF AGROENGINEERING

Аннотация: данная статья посвящена применению метода кейса в обучении студентов. Рассмотрен пример применения данного метода при обучении студентов направления подготовки «агроинженерия».

Abstract. This article is devoted to application of a method of a case in training of students. An example of application of this method when training students of the direction of preparation is reviewed "agroengineering".

Ключевые слова: метод кейсов, активное обучение, мышление.

Keywords: case-study, active training, thinking.

В современном образовании наметилось немало положительных тенденций: складывается вариативность педагогических подходов к обучению; у педагогов появилась свобода для творческого поиска; создаются авторские школы; активно используется зарубежный опыт.

В связи с этим изменяется роль преподавателя. Он должен быть не просто лектором, ретранслятором, но организатором. С каждым годом